

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

פטר 26122-02-16 קאמינקה נ' אסידון ואח'

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 6

בפני כבוד סגן הנשיאה י' צלקובניק

אברהם קאמינקה

מבקש

חקיקה שאוזכרה :

[פקודת פשיטת הרגל \[נוסח חדש\], תש"ם-1980: סע 19 א'](#)[חוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו](#)חלטה

1. לפניי בקשת המבקש (להלן: החייב) להורות על ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ אשר הוטל עליו במסגרת הליך זה שעניינו הצעת החייב להסדר נושים לפי סעיף [19 א'](#) [לפקודת פשיטת הרגל](#). בקשת החייב הנה להשתתף באירוע בר המצווה של אחיינו בברוקלין בין התאריכים 24/8/2017 - 13/8/2017. זה המקום לציין כי הצעת החייב לשלם לנושיו סך של 45% מערך תביעות החוב שאושרו נקבעה לדיון לפני כב' השופט אקסלרד לתאריך 12/11/2017.
2. החייב טען, כי פנה לנושה העיקרי שלו, "קרדן רכב בע"מ" וכי זה הודיע כי לא יתנגד לבקשת החייב לביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ כנגד הפקדת סך של 80,000 ₪ על חשבון ההסדר שהוצע וכנגד העמדת ערב שיאושר על ידי הנאמנת הזמנית/ הכונ"ר. החייב טען, כי אין בידו להפקיד את הסכום במלואו, ועל כן עתר לכך שכנגד יציאתו תופקד ערבות בנקאית על הסכום הנדרש אשר תושב לו עם חזרתו ארצה.
3. הנאמנת הזמנית התנגדה לבקשת החייב, וטענה כי בקשתו אינה עומדת בתנאים שנקבעו [ברע"א 3289/17 מוחמד טאהא נ' כונס הנכסים הרשמי](#) (30/4/2017, פורסם בנבו). כמו כן,

נטען, כי ביטול צו עיכוב היציאה מן הארץ ולו באופן זמני יביא לפגיעה בנושים ולו במראית פני הצדק כלפיהם. הנאמנת הזמנית הוסיפה וטענה, כי החייב לא עמד בנהלי הכונ"ר שכן לא הציג ערבים בעלי שכו בגובה השכו הממוצע במשק, אשר יערבו לחזרתו ארצה, כמקובל.

4. בתגובה להתנגדות הנאמנת הזמנית, השיב החייב, כי בחן את אפשרויותיו הכלכליות וכי הוא נכון להפקיד בקופת הכינוס סכום לא מבוטל בסך של 51,000 ₪ להבטחת חזרתו ארצה וזאת בנוסף להעמדת ערב אחד אשר יערוב להבטחת חזרתו לארץ.

5. לאחר עיון, אני מורה על דחיית בקשתו של החייב.

6. ראשית יובהר, כי עם הגשת הבקשה להצעת הסדר נושים לפי סעיף [19 א'](#) [לפקודת פשיטת הרגל](#), קיבל על עצמו החייב את ההגבלה שהוטלה עליו לצאת מן גבולות הארץ. הדבר צוין במפורש בהחלטה מיום 12/2/2016.

התכלית העומדת בבסיס ההחלטה על הטלת צו עיכוב יציאה מן הארץ כנגד חייב אשר פונה בבקשה להצעת הסדר נושים הנה להבטיח כי החייב יקיים את חלקו בהצעה, שעה שמעוכבים כנגדו כל הליכי הגבייה וההוצאה לפועל. [ברע"א 3289/17 מוחמד טאהא נ' כונס הנכסים הרשמי](#) (30/4/2017, פורסם בנבו), צוין: "...כנגד זכותו של החייב ליהנות מהחסד שמציע הסדר פשיטת הרגל – עומדים גם חיובים, במסגרתם, נאלץ החייב לוותר על מקצת מזכויותיו, ביניהן אף הזכות לצאת את הארץ בחופשיות, המעוגנת כאמור בסעיף 6(א) [לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו](#). יתר על כן, משום שפשיטת רגל משמעה, בסוף הדרך, השתחררות חלקית מחובות החייב כלפי נושיו ופגיעה בקניינם – מוטלת על בעלי התפקידים הפועלים במסגרת הליכי פשיטת הרגל וכן על בית המשפט, אחריות רבה, ועליהם לוודא שהחייבים לא ינצלו אפשרות חסד זו לרעה (השוו: [ע"א 4892/91 אשכנזי נ' כונס הנכסים הרשמי, פ"ד מח](#); (1993) 45, 55 (1) [ע"א 7113/06](#) ג'נח נ' כונס הנכסים הרשמי] פורסם בנבו. 30.11.2008). הוא הדין גם ביחס לחייב שלפניי.

7. בקשת החייב להשתתף בבר המצווה של אחיינו בברוקלין, אינה מהווה צורך קיומי ואין הבקשה מבוססת על טעמים כבדי משקל, גם בהינתן הטעמים המשפחתיים העומדים ביסוד הבקשה. אין מדובר חלילה, בקיומו של מצב חירום, מצב רפואי אקוטי, או עניין אחר שאינו סובל דיחוי. רצונו של החייב להשתתף במאורע המשפחתי הנו מובן, אך הוא אינו עומד באמות המידה שנקבעו בהלכת אבו טאהא שלעיל. הביקור המשפחתי טומן בחובו גם מרכיב של חופשה, ונראה כי מתן היתר לחייב לצאת מן הארץ על רקע בקשתו זו, יהווה משום פגיעה באינטרס הנושים ובמראית פני הצדק כלפיהם.

8. לא מצאתי לקבל את בקשת החייב להפקיד סך של 51,000 ₪ או סכום הקרוב לכך כנגד ההסדר שעוד ייבחן. מדובר בסכום הנופל באופן משמעותי מהסכום אותו על החייב להפקיד בהתאם להצעה שהוצעה על ידו, ובאם יימלט, ברי כי הנושים יעמדו בפני שוקת שבורה. אין להתעלם מכך, כי החייב הציע בבקשה לאישור ההסדר לשלם את הסכום שייקבע תוך 70 יום מיום אישור ההצעה והטענה בדבר חוסר יכולת כלכלית לשלם את הסכום שעמד עליו הנושה, איננה ברורה לפיכך.

9. בנוסף, החייב לא הבהיר מהו מקור המימון לנסיעה המתוכננת והשהיה בחו"ל, ולא הגיש תצהיר או אסמכתאות אחרות בעניין זה. ברי כי ככל שיש ביכולתו של החייב אפשרות לממן נסיעה לחו"ל הרי שיש בידו לשפר את הצעתו לנושים ולהגדיל את אחוזי תשלום הדיבינד כנגד חובותיו. בעניין זה, נקבע בהלכת אבו טאהא, כי **"...בבקשה לביטול זמני של צו עיכוב יציאה מן הארץ בהליכי פשיטת רגל – על בית המשפט להתרשם כי הכספים בהם מדובר (כאן, למשל, המתנה הנטענת –) לא מגיעים הלכה למעשה מכיסו של המבקש, בכסות של מתנה מצד שלישי. לפיכך על החייב ועל נותן המתנה להגיש לבית המשפט תצהירים (ולא הודעות) במסגרתם יבהירו חד-משמעית כי אכן מדובר במתנה. לתצהירים אלה נפקויות שלא זה המקום לפרטם".** בהמשך צוין במפורש כי: **"ככל שבידי המבקש, או מי מדורשי שלומו, סכומי כסף, שיש בהם כדי לסייע, הרי שמן הראוי כי סכומים אלה יופנו לכיסוי חובותיו של המבקש ולא להנאה ממותרות, בוודאי שלא בחלוף פרק זמן כה קצר מאז פתיחת ההליכים".** כאמור, בבקשה דנא, החייב כלל לא התייחס לנושא מימון הנסיעה, ולמקורות המימון אשר ישמשו אותו לתשלום עבורה.

10. בנוסף לאמור לעיל, לא מצאתי להתעלם מן העובדה כי עד לאחרונה לחייב היה חוב פיגורים בתשלומים החודשיים שהיה עליו להפקיד מדי חודש לקופת הצעת ההסדר בהתאם להחלטה מיום 12/20/2016, אותם השלים רק ביום 20/7/2017 ורק בשל רצונו להגיש הבקשה לביטול הצו, כפי שעולה מהתכתובות שהתנהלו בינו לבין הנאמנת הזמנית ולקבלות שצורפו לבקשה זו. אף עניין זה עומד לרועץ לחייב בשקילת בקשתו, על פי המובהר בהלכת אבו טאהא.

11. בשולי הדברים אציין, כי החייב הגיש בקשתו בסמוך ליציאה המתוכננת במהלך פגרת הקיץ, תוך שהוא יוצר "עובדה מוגמרת", לאחר רכישת כרטיסי הטיסה, בעוד שסביר להניח כי מועד האירוע, בהתאם לטיבו וסוגו, היה ידוע לחייב זמן רב קודם לכן. מכל מקום, החייב לא סיפק כל נימוק לאיחור בהגשת הבקשה, וטעם זה לבדו די בו כדי להביא לדחיית הבקשה. (הלכת אבו טאהא, פסקה 19).

הבקשה נדחית לפיכך.

נִיתְּנָה הַיּוֹם, י"ז אָב תּשַׁע"ז, 09 אוּגוֹסְט
2017, בְּהַעֲדַר הַצְדָּדִים.

ה' י' צֶלְקוֹבְנִיק 54678313
נוֹסַח מִסְמַךְ זֶה כּפּוּף לְשִׁינוּי נִסּוּחַ וְעֵרִיכָה

[בְּעִנְיַן עֵרִיכָה וְשִׁינוּיִם בְּמִסְמְכֵי פְסִיקָה, חִקִּיקָה וְעוֹד בְּאַתֵּר נְבוּ – הַקֵּשׁ כְּאֵן](#)